

Datum

2020-02-28

Diariennr (åberopas)

A637.010/2019

Saknr

000

Er referens

Ju2019/04049

/L4

Justitiedepartementet

103 33 Stockholm

Ett nytt regelverk för Schengens informationssystem (SIS) (Ds 2019:27)

Inledning

Med hänsyn till den korta tiden innan ändringarna ska träda i kraft har Polismyndigheten viss förståelse för att promemorian som utgångspunkt endast lämnar förslag till författningsändringar som bedömts vara nödvändiga för att Sverige ska uppfylla sina åtaganden enligt SIS-förordningarna. Detta remissvar har därför begränsats till i huvudsak samma utgångspunkt.

Om Sverige ska kunna utnyttja fler av de möjligheter som SIS-förordningarna medger är det dock nödvändigt att överväga ytterligare författningsändringar. Polismyndigheten anser därför att det hade varit önskvärt om promemorian hade haft en bredare ansats. Genom att exempelvis utöka möjligheterna att ta upp fingeravtryck och ansiktsbilder i syfte att söka i SIS skulle immigrationskontrollerna bli säkrare och effektivare, vilket skulle bidra till en högre säkerhet inom Schengenområdet. Polismyndigheten lämnar i detta remissvar förslag till några kompletterande ändringar. Det kan dock finnas anledning att återkomma med fler ändringsförslag.

Sammanfattning

- För att möjliggöra sökningar och kontroller med fotografier och fingeravtryck fram till dess nya SIS tas i drift, behöver förslaget ses över och anpassas i vissa delar.
- Regleringen av biometriska uppgifter behöver kompletteras, bl.a. för att komma till rätta med den s.k. look-a-like problematiken. Förslaget omhändertar inte fullt ut polisförordningens krav om sökning i fingeravtrycksuppgifter i identifieringssyfte.
- Om biometriska uppgifter ska förstöras omedelbart efter kontrollåtgärderna innebär det försämrade förutsättningar för kontroller. Det medför även risk för att enskilda utsätts för integritetskränkande åtgärder i onödan.
- Ansvarsfördelningen för att uppdatera och radera registreringar i SIS behöver förtydligas i vissa delar.

- Polismyndigheten bör få underrättelser i samtliga situationer som krävs för att myndigheten ska kunna uppfylla kraven på uppdatering och radering av registreringar i SIS.
- Förutsättningarna och förfarandena för att registrera en SIS-spärr (artikel 24.1 a gränsförordningen) behöver förtydligas i vissa delar.
- Det kan ifrågasättas om de förväntade kostnaderna kommer rymmas inom Polismyndighetens befintliga anslag.

Utgångspunkter

I promemorian lämnas endast sådana förslag till författningsändringar som bedömts vara nödvändiga för att Sverige ska uppfylla sina åtaganden enligt SIS-förordningarna (s. 62). De nya SIS-förordningarna innebär emellertid även möjligheter att göra ändringar i befintligt regelverk och införa nya bestämmelser som kan bidra till att stärka informationsutbytet inom ramen för polissamarbete, straffrättsligt samarbete och immigrationskontroll.

Inom EU pågår ett intensivt arbete med att förbättra utbytet av information mellan medlemsstaterna. Genom en utökad användning av biometriska uppgifter ska möjligheterna till säker identifiering öka, dels vid användningen av SIS, dels vid användningen av samtliga EU-informationssystem.¹ Om Sverige bättre ska kunna utnyttja de möjligheter som de nya SIS-förordningarna medger anser Polismyndigheten att det är angeläget att överväga nationell lagstiftning som exempelvis möjliggör

- registreringar i SIS avseende tredjelandsmedborgare som inte befinner sig (eller inte bevisligen befinner sig) på territoriet,
- omhändertagande eller beslag av samtliga utländska identitetshandlingar som är efterlysta i SIS,
- sökningar med fler biometriska uppgifter utan föregående alfanumeriska slagningar,
- upptagning av fingeravtryck och ansiktsbilder i syfte att söka i SIS, och
- att fler avvisnings- och utvisningsbeslut får laga kraft genom ändring av bestämmelserna om underrättelse.

Om dessa möjligheter skulle införas i nationell lagstiftning skulle immigrationskontrollerna kunna bli effektivare, identifieringen säkrare och fler avvisnings- och utvisningsbeslut skulle kunna verkställas. Det skulle också försvåra missbruk av id-handlingar och för personer med återvändandebeslut att olovligen uppehålla sig inom eller att ta sig tillbaka in i Schengenområdet.

¹ Se de s.k. interoperabilitetsförordningarna, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/818.

Det finns också anledning att se över möjligheterna att ta upp biometri för säkrare identifiering, inbegripet rättsliga förutsättningar för att behandla biometriskas uppgifter för nya ändamål. Polismyndigheten lämnade i juni 2019 in hemställan *Stärkt brottsbekämpning med stöd av biometriska uppgifter* (Polismyndighetens dnr A296.532/2019). Förslagen i hemställan är av stor betydelse även för Polismyndighetens gränskontrollverksamhet och det är angeläget att de genomförs. Att införa dessa möjligheter är i viss mån även nödvändigt om Sverige ska kunna följa rekommendationer som kommissionen lämnat med anledning av Schengenutvärderingen 2017.²

7.2.2, 10.6 och 14.2

Enligt promemorian ska utgångspunkten även fortsättningsvis vara att Polismyndigheten ansvarar för registreringar och raderingar i SIS (s. 77 f. och 203). Migrationsverket föreslås dock ansvara för de SIS-registreringar om återvändande som hänger samman med myndighetens egna beslut om avvisning, utvisning och återreseförbud. Detta ansvar bör enligt promemorian även innefatta att göra nödvändiga uppdateringar av dessa registreringar, t.ex. till följd av överklagande, anteckningar om laga kraft, angivande av tidsfrist för frivillig avresa eller registrering av efterföljande återreseförbud enligt artikel 4.1 z i återvändandeförordningen. Om tredjelandsmedborgaren överklagar bör således ansvaret för SIS-uppdateringar ligga på Migrationsverket så länge myndigheten är part i ett mål vid domstol. Migrationsverket föreslås även ansvara för att enligt bestämmelserna i artikel 6 i återvändandeförordningen radera registreringar om återvändande när beslutet verkställs och i stället, i förekommande fall, ersätta registreringen med en SIS-spärr enligt artikel 24 i gränsförordningen (s. 204 f.).

Polismyndighetens beslut om avvisning får överklagas till Migrationsverket (14 kap. 2 § utlänningslagen [2005:716]). En skrivelse med överklagande av Polismyndighetens beslut om avvisning ska ges in till Migrationsverket inom tre veckor från den dag klaganden fick del av beslutet (8 kap. 12 § utlänningsförordningen [2006:97]). Polismyndigheten får därför i regel inte kännedom om vilka av myndighetens avvisningsbeslut som överklagats varför möjligheterna att uppdatera registreringar är mycket begränsade. Polismyndigheten föreslås trots detta ansvara för att radera en registrering som grundar sig på myndighetens beslut, även om Migrationsverket efter överklagande upphäver beslutet (s. 202 f.). Även i de fall där Migrationsverket avslår ett överklagande av Polismyndighetens beslut och beslutet inte överklagas behöver registreringar uppdateras. Detta berörs inte närmare i promemorian. Om Migrationsverkets överprövning av Polismyndighetens beslut överklagas till en migrationsdomstol är det Migrationsverket, inte Polismyndigheten, som är part i målet. Polismyndigheten önskar ett förtydligande om vilken myndighet som ansvarar för den fortsatta registreringen i SIS i dessa ärenden.

Den i promemorian föreslagna ordningen i 7 kap. utlänningsförordningen reglerar en underrättelseskyldighet från Migrationsverket till Polismyndig-

² Se Rådets genomförandebeslut om fastställande av en rekommendation om åtgärder för att avhjälpa de brister som konstaterats vid 2017 års utvärdering av Sveriges tillämpning av Schengenregelverket i fråga om Schengens informationssystem, doc 7342/18.

heten i de fall Migrationsverket meddelat ett beslut om avvisning med återreseförbud och när Migrationsverket upphäver eller inhiberar ett beslut om avvisning. Det synes dock saknas underrättelseskyldighet för Migrationsverket när myndigheten avslår eller bifaller ett överklagande av Polismyndighetens beslut om beslutet inte förenats med ett återreseförbud. I sådana situationer där Polismyndighetens beslut ska överklagas direkt till en migrationsdomstol (14 kap. 12 § andra stycket utlänningslagen) synes inte heller migrationsdomstolens underrättelseskyldighet till Polismyndigheten vara heltäckande. Då underrättelseskyldigheten till Polismyndigheten inte är heltäckande och registreringen i SIS ska ske utan dröjsmål behöver bestämmelserna om underrättelseskyldighet till Polismyndigheten ses över.

7.13

Polismyndigheten anser att skrivningar om avsteg från förordningarnas minimikrav för registrering bör förtydligas. Av promemorian (s. 93) framgår att det saknas skäl att göra en annan bedömning rörande minimikrav än den som gjordes i förarbetena rörande anpassningen till SIS II-regelverket (prop. 2009/10:86 s. 28 f.), vilket innebär att en registrering ska kunna ske även om vissa minimiuppgifter saknas. I nästa stycke anförs dock att uppräknningen av vilka uppgifter som krävs för att få göra en registrering i SIS är tydlig och gäller direkt för de svenska myndigheter som ska föra in uppgifter (i SIS), varför det inte behövs kompletterande bestämmelser. Av promemorian (s. 137) framgår sedan att bedömningen är att en SIS-registrering kan ske även om vissa minimiuppgifter saknas. För att undvika osäkerhet vid tillämpningen av bestämmelserna om minimiuppgifter anser Polismyndigheten att innebörden av hur de återgivna uttalandena förhåller sig till varandra bör förtydligas.

8.6

Polismyndigheten anser att Migrationsverket bör ges möjlighet att registrera dokument i SIS. Migrationsverket lägger idag in spärrar och efterlysningar på vissa dokument (t.ex. främlingspass, visum och uppehållstillstånd) direkt. För att undvika onödig administration, risk för felregistreringar och fördröjning i registreringen bör Migrationsverket fortsättningsvis ha möjlighet att registrera sådana dokument direkt i SIS.

9.1.1

Som Polismyndigheten tolkar artikel 24.1 a *ska* en registrering om nekad inresa och vistelse föras in i SIS om något av kriterierna i punkterna a eller b är uppfyllda. För att förutsättningarna i punkten a ska anses vara uppfyllda krävs dels att en myndighet i enlighet med nationell rätt har fattat ett *rättsligt eller administrativt beslut*, och *inom ramen för detta beslut* prövat och funnit att den enskilde utgör ett hot mot allmän ordning, allmän säkerhet eller nationell säkerhet, och därför nekat inresa och vistelse, dels att det *utfärdats en nationell registrering* om nekad inresa och vistelse. Eftersom en registrering ska ske när dessa förutsättningar är uppfyllda kommer Polismyndighetens prövning i samband med införandet av registreringen endast att avse en kontroll av att det fattats beslut och att det har utfärdats en registrering (s. 118 f.). Det vore önskvärt att detta förtydligades. Polismyndigheten ser även behov av ett förtydligande av vad som avses med att det utfärdats en nationell registrering, då det är oklart för Polismyndigheten vad som åsyftas.

Det kan också finnas situationer där det mot bakgrund av syftet med SIS-spärrar framstår som rimligt att en SIS-spärr ska kunna läggas in, men där det i nationell rätt saknas möjligheter att fatta beslut om återvändande eller återreseförbud. Detta skulle exempelvis kunna vara när Migrationsverket har fattat beslut om att återkalla ett permanent uppehållstillstånd eller när Säkerhetspolisen har information som gör att förutsättningarna för att lägga in en SIS-spärr i övrigt är uppfyllda. Polismyndigheten anser att denna fråga bör utredas vidare.

Polismyndigheten anser att det även är oklart hur långa spärrtider som bör aktualiseras vid artikel 24.1 a spärrar. En spärr kommer att få betydande konsekvenser för den enskilde. Polismyndigheten anser att det behövs vägledning från lagstiftaren för att tillämpningen ska anses vara rättssäker. Polismyndigheten ställer sig också frågande till hur artikel 24.3, som stadgar att den registrerande medlemsstaten ska säkerställa att registreringen enligt artikel 24.1 a är synlig i SIS så snart den berörda tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstatens territorium eller så snart som möjligt när den registrerande medlemsstaten har fått indikationer på att tredjelandsmedborgaren har lämnat medlemsstaternas territorium, ska tillämpas. Det är inte ovanligt att Polismyndigheten får uppgifter om att en person med återvändandebeslut har lämnat medlemsstaternas territorium utan att beslutet har fått laga kraft. Det framgår inte av gränsförordningen, eller av promemorian, huruvida det är möjligt att registrera en SIS-spärr under dessa förutsättningar, då beslutet är *antaget* enligt nationell rätt. En enskild som överklagat eller har för avsikt att överklaga ett sådant beslut skulle i så fall kunna riskera negativa rättsverkningar till följd av en registrering. Polismyndigheten ser därför ett behov av ett klargörande huruvida återvändandebeslut måste ha fått laga kraft för att ligga till grund för en registrering om nekad inresa och vistelse enligt artikel 24.1 a.

Ett beslut om avvisning varigenom en utlänning nekas att resa in i landet ska inte förenas med ett återreseförbud (8 kap. 23 § utlänningslagen och prop. 2011/12:60 s. 49). En nekad inresa enligt gränskodexen ska dock enligt promemorian i vissa fall kunna föranleda en registrering om nekad inresa och vistelse enligt artikel 24.1 a i gränsförordningen. I de fall en nekad inresa enligt gränskodexen medför en registrering av en spärr kommer konsekvenserna för den enskilde att bli desamma som de hade blivit vid ett återreseförbud. Regleringen kan därför uppfattas som inkonsekvent.

9.2

Polismyndigheten uppfattar att syftet med förslaget till ändring i 12 kap. 22 § utlänningslagen är att säkerställa att Sverige uppfyller kraven i den s.k. Ouhrami-domen.³ Av domen framgår att syftet med återreseförbudet skulle undergrävas om en tredjelandsmedborgares vägran att iaktta skyldigheten att återvända och samarbeta vid avlägsnandeförfarandet skulle göra det möjligt att helt eller delvis undkomma rättsverkningarna av ett återreseförbud. Ett återreseförbud ska därför inte börja löpa förrän personen faktiskt lämnar Schengenområdet.

³ EU-domstolens dom den 26 juli 2017 i mål C-225/16.

Enligt Polismyndighetens mening är det oklart om promemorians förslag i denna del verkligen omhändertar EU-domstolens krav fullt ut. Om en person undandrar sig avvísning eller utvisning under hela preskriptionstiden så kommer det inte att finnas något återreseförbud att lägga in den dag personen faktiskt lämnar Schengenområdet. En person med återreseförbud kan därmed undkomma rättsverkningarna av återreseförbudet. Polismyndigheten anser därför att förslaget bör ses över så att eventuella oklarheter undanröjs och att det finns ett tydligt stöd i nationell lagstiftning att registrera ett återreseförbud även i de fall en person undandrar sig avvísning eller utvisning under hela preskriptionstiden.

10.2

En allmän domstols beslut om utvisning på grund av brott ska enligt 8 a kap. 8 § utlänningslagen förenas med ett återreseförbud (se även prop. 2011/12:60 s. 33). Om återreseförbudet är tidsbegränsat ska utlänningen upplysas om vilken dag förbudet upphör att gälla. Enligt gränsförordningen ska ett återreseförbud börja löpa och registreras i SIS när personen lämnar Schengenområdet. Vid tidpunkten för domstolens avgörande kommer det dock inte vara känt när tredjelandsmedborgaren lämnar Schengenområdet. Upplysningskravet i 8 a kap. 8 § utlänningslagen framstår som oförenligt med en reglering som innebär att återreseförbudet börjar löpa när personen faktiskt lämnar Schengenområdet. Bestämmelsen behöver därför ses över.

10.2.1

Polismyndigheten är medveten om problematiken. Avsaknaden av uppgift om sista dag för avresa får dock till följd att registrerande myndighet har att välja mellan att underlåta att registrera att en tidsfrist för frivillig avresa beviljats eller att registrera ett fiktivt datum (då det enligt uppgift inte är möjligt att lämna fältet blankt). För att undvika att den enskilde blir föremål för verkställighetsåtgärder innan t.ex. tiden för överklagande har gått ut kommer Polismyndigheten lägga in ett fiktivt datum med goda marginaler. Enligt artikel 7.1 i återvändandedirektivet ska det i återvändandebeslutet fastställas en lämplig tidsfrist för frivillig avresa på mellan sju och trettio dagar. Registreringen av fiktivt datum kommer därför i realiteten att leda till längre tidsfrister än vad som anges i återvändandedirektivet. Vidare kommer tiden innan verkställighetsåtgärder inleds att förlängas i de fall beslutet inte överklagas. Polismyndigheten anser därför att en ändring av regleringen om tidsfrist för frivillig avresa bör övervägas.

11.4.1

Av artikel 43.1 och 33.1 följer att om fotografier, ansiktsbilder, fingeravtrycksuppgifter (enligt polisförordningen även dna-profiler) finns tillgängliga i en registrering i SIS så ska sådana fotografier, ansiktsbilder, fingeravtrycksuppgifter (och dna-profiler) användas för att bekräfta identiteten på en person som har lokaliserats efter en alfanumerisk sökning (s.k. one-to-one check). Kommissionen har på fråga från Tyskland om hur bestämmelsen ska tolkas, angett att en alfanumerisk träff i SIS, i den utsträckning det är nödvändigt för att bekräfta identiteten, *måste* verifieras genom att använda sådana biometriska

uppgifter som är tillgängliga i SIS.⁴ Polismyndigheten menar därför att bestämmelsen måste förstås som att medlemsstaterna *ska* möjliggöra säkrare identitetskontroller. Polismyndigheten anser därför att det finns anledning att genom nationell lagstiftning möjliggöra biometriupptagning i syfte att bekräfta en persons identitet i sådana situationer som omfattas av bestämmelsen.

Polismyndigheten anser att formuleringen på s. 157 andra stycket bör ses över. Nuvarande skrivning kan uppfattas som att biometriska uppgifter endast får användas i syfte att kontrollera en persons identitet efter en alfanumerisk träff. Eftersom kontroller kan vidtas för flera syften, att *bekräfta* en persons identitet eller för att *identifiera* en person, är det viktigt att detta tydliggörs.

11.4.2

Ett problem vid upprätthållandet av en hög säkerhetsnivå inom Schengenterri toriet är att personer som uppehåller sig där olovligen vidtar olika åtgärder för att undvika upptäckt, t.ex. namnbyten, nyttjande av falska identitetshandlingar och nyttjande av annans identitetshandling (s.k. look-a-like). Idag saknas stöd i nationell lagstiftning för myndigheterna att ta upp fingeravtryck och söka i SIS för samtliga syften som SIS-förordningarna medger. Kontrollen är därför sårbar.

I promemorian föreslås en ny bestämmelse, 9 kap. 8 e § utlänningslagen, som innebär en skyldighet för utläningar att i samband med gränskontroll och inre utlänningskontroll låta t.ex. en polisman eller en särskilt förordnad passkontrollant fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för att kontrollera identiteten om denna inte kan fastställas på annat sätt. Av artikel 43.2 andra meningen polisförordningen och 33.2 andra meningen gränsförordningen framgår att en sökning i fingeravtrycksuppgifter ska göras för att identifiera en person om det inte går att fastställa personens identitet på annat sätt (s.k. one-to-many check). Enligt Polismyndigheten finns det i bestämmelsen inte någon begränsning vad gäller vilken typ av kontroll det rör om (gränskontroll eller poliskontroll) eller vilken person som är föremål för kontrollen (en tredjelandsmedborgare eller en person som åtnjuter fri rörlighet inom Schengen). I promemorian berörs inte heller sökningar i SIS i brottsbekämpande syfte närmare. Kommissionen förefaller ha samma uppfattning om hur bestämmelsen ska tolkas.⁵

Förslaget är således begränsande både vad gäller kretsen av personer och i samband med vilka typer av kontroller som en person är skyldig att låta t.ex. en polisman fotografera honom eller henne eller ta hans eller hennes fingeravtryck för att kontrollera identiteten om denna inte kan fastställas på annat sätt. Nytt fotografi och fingeravtryck behöver exempelvis kunna tas upp för sökning mot SIS även från personer som blir föremål för passkontroll enligt passlagen (1978:302) för att komma till rätta med look-a-like problematiken och hitta personer som använder flera identiteter. Vidare kan det finnas behov

⁴ Provisions on verification or search with biometric data in the context of the SIS legislation, Questions from Germany concerning the interpretation of the provisions on verification or search with biometric data, kommissionen vidarebefordrade sitt svar till Polismyndigheten 2020-02-05.

⁵ Se föregående fotnot.

av att söka i SIS även inom ramen för vanliga poliskontroller.⁶ Polismyndigheten anser därför att förslaget behöver kompletteras då det inte fullt ut omhändertar polisförordningens krav.

SIS-förordningarna innehåller, som promemorian konstaterar, inte några bestämmelser om hur fotografi och fingeravtryck ska hanteras efter det att sökningen genomförs. I promemorian föreslås dock, mot bakgrund av tidigare gjorda bedömningar, att fotografi och fingeravtryck som tagits upp för kontrollen omedelbart ska förstöras när sökningen är avslutad.

Polismyndigheten anser att fotografier och fingeravtryck som tagits upp för en kontroll enligt SIS också ska kunna få användas för andra ändamål. Polismyndigheten menar att kravet på att biometri ska förstöras omedelbart bl.a. får till följd att det saknas rättslig grund för att efter en kontroll registrera tagna fotografier och fingeravtryck i SIS. Detta försämrar förutsättningarna för kontroller och kvaliteten på informationen i SIS. Förslaget att biometriska uppgifter omedelbart ska förstöras efter kontrollåtgärder riskerar dessutom att leda till att den enskilde utsätts för integritetskränkande åtgärder i onödan, då de redan upptagna uppgifterna hade kunnat återanvändas. Polismyndigheten menar att det finns anledning att se över förslaget i denna del.

12.4.1

Punkten c) Förebyggande, avslöjande, utredning eller lagföring av terroristbrott och andra grova brott m.m.

Enligt lagen (1997:1024) om Skatteverkets brottsbekämpande verksamhet har den till uppgift att förebygga och utreda brott enligt lagen (2014:307) om straff för penningtvättsbrott. Penningtvätt är bl.a. upptaget i artikel 2.2 i rådets rambeslut om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (2002/584/RIF) och i bilaga II i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) (2016/681) över grova brott. Polismyndigheten anser därför att det finns skäl att överväga om Skatteverket inom ramen för sin brottsbekämpande verksamhet ska ges åtkomst i enlighet med 10 § 3 i förslag till förordning med kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar om Schengens informationssystem.

16.3

I polisförordningen och gränsförordningen föreslås ändringar i nuvarande regler⁷ som är tänkta att möjliggöra sökningar eller kontroller med fotografier och fingeravtryck i SIS II på det sätt polisförordningen och gränsförordningen föreskriver fram till dess nya SIS tas i drift. Mot denna bakgrund framstår den föreslagna ändringen i 10 § fjärde stycket lagen (2000:344) om Schengens

⁶ Se Polismyndighetens hemställan *Stärkt brottsbekämpning med stöd av biometriska uppgifter*, dnr A296.532/2019, ingiven 2019-06-14.

⁷ Genom artikel 63.7 och artikel 66.5 andra stycket a) i gränsförordningen respektive artikel 77.6 och artikel 79.5 andra stycket a) i polisförordningen görs ändringar i artikel 22 i förordning (EG) nr 1987/2006 och beslut 2007/533/RIF, vilka ska gälla från och med dagen då för gränsförordningens och polisförordningens ikraftträdande, dvs. även i tiden före det att kommissionen antagit ett beslut som fastställer det datum då SIS enligt förordningarna ska tas i drift (artikel 66.2 och 5 gränsförordningen samt artikel 79.2 och 5 polisförordningen).

2020-02-28

A637.010/2019

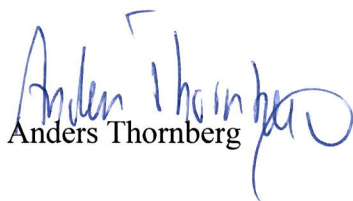
informationssystem, som endast hänvisar till 9 kap. 8 e § utlänningslagen, som onödigt begränsande.

Ekonomiska konsekvenser

Polismyndigheten delar bedömningen att kraven i de nya förordningarna leder till att mängden SIS-registreringar kraftigt kommer att öka, att belastningen på Sirenekontoret därför kommer att öka och att det tillkommer nya krav på bl.a. tidsfrister och tillgänglighet som kan antas bli kostnadsdrivande (s. 230 f.). Det kan därför inte uteslutas att de förväntade kostnaderna inte kommer rymmas inom Polismyndighetens befintliga anslag.

Rikspolischefen Anders Thornberg har beslutat detta yttrande efter föredragning av juristen Ida Forss. Tillförordnade avdelningschefen Ulrika Lundström, juristen Tony Back, poliskommissarien Jakob Åryd och handläggaren Karin Thormann har deltagit i den slutliga beredningen.

POLISMYNDIGHETEN

Anders Thornberg

Ida Forss

Kopia till

Justitiedepartementet (PO)
Arbetsstagarorganisationerna